

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 37.

Z KRAKOWA DNIA 7 MAJA 1828 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 30 Kwietnia.

Dnia 7go b. m. przetrół się do wieczności w Chełmie, stolicy Biskupstwa swego, 6. p. JW. X. Ferdynand Dąbrowa Ciechanowski, Biskup Chełmski, Senator Królestwa.

Na ostatnich targach Warszawskich płacano za korzec Żyta zł: od 13 do 14. — Pszenicy od 17 i pół do 21. — Jęczmienia od 14 do 15 i pół. — Owsa od 9 i pół do 11. — Siana furę jednokonną od 20 do 26; parokonną od 28 do 34. — Słomy furę zwycaayną od 7 do 8.

Z Petersburga d. 2 Kwietnia D. K. (Z Dziennika Petersburgskiego.)

Viceadmirał Moller 2, został mianowany Ministrem morskim; że zaś z powodu nowego urządzenia tego Ministerstwa, Admirał Margrabia Traversay przestaie sprawować obowiązki, przeto N. Cesarz Jmość raczył zostawić mu obowiązki członka Rady Państwa.

Senator Bezobrazow, Gubernator Cywilny w Petersburgu, otrzymał od N. Cesarza Jmci tabakierę z cyfrą Monarchy.

Przez Ukazy pod dniem 24 z. m. wy-

dane do Kantoru Dworu, N. Cesarz Jmość raczył mianować Pannami honorowemi NN. Cesarzowych, Pann: Lubow-Jarcow, siostrzenicę Jenerała Porucznika Nikitina, Hrabiankę Cecylią d'Elmpt, córkę Hrabiny d'Elmpt, Mistrzynie Dworu J. C. Mości Wielkiej Kixżney Heleny, oraz Panny: Baryarę Miestlów i Zofia Kozłow.

Przez inny Ukaz pod tymże dniem, wydany do Kantoru Dworu, Jego Cesarska Mość raczył mianować Kamerjunkturami: Translatora Arkadyusza Masowskiego i Hrabiego Alexandra Tormasowa, obu z Kollegium spraw zagranicznych.

Przez Ukaz pod dniem 26 z. m., wydany do tegoż Kantoru, Jego Cesarska Mość raczył zaszczyścić kluczem Szambelańskim P. Gruszeckiego 5tej klasy, Kontroliera naczelnego w Ministeryum Domu Cesarskiego, i Radcę Kollegialnego Barona Renne, członka Kantoru Intendencji Dworu.

Dnia 24 z. m. zakończył życie w Petersburgu, w podeszłym wieku, Członek Rady Państwa, Jenerał piechoty Hrabia Maciey Iwanowicz Lambsdorff, mąż rzadkich cnót i przymiorów. Należał on do wychowania teraz szczęśliwie Panującego N. Cesarza i Wielkiego Xiążęcia Michała Pawłowicza.

Z Moskwy donoszą o zgonie młodego pisarza, Alexandra Iwanowicza Pisarewa, wydawcy Moskiewskiego Album teatralnego, autora i tłumacza kilku sztuk dramatycznych, dobrze od publiczności przyjętych.

Akt oddzielny względem opieki nad handlem i bezpieczeństwem zobopolnych poddanych Rossyjskich i Perskich.

Z BOŻEY ŁASKI

MY MIKOŁAJ I,

CESARZ i SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI,

i t. d. i t. d. i t. d.

Obiawiamy ninieyszemu komu o tem wiedzieć należy, iż terazniejszego Tysiąc ośmset dwudziestego ośmego roku dnia 10go Lutego, w Perskiej wiosce Turkmanczaju, między Naszą Cesarską Mością, a Jego Panującą Szachowską Mością, Perskiej Ziemi Naczelnikiem i dobrym Naszym Sąsiadem, Fet-Ali-Szachem, przez umocowanych z obu stron, a mianowicie: z Naszey strony przez P. Hrabiego Jana Paszkiewicza Erywańskiego, Naszego Jenerała Adjutanta i Jenerała piechoty, Dewodzącego oddzielnym Korpusem Kaukazkim, &c. i P. Alexandra Obrezkowa, Naszego Rzeczywistego Radcę Stanu, Szambelana i Kawalera; ze strony zaś Jego Szachowskiej Mości, przez J. K. Mość Xiążęcia Abbasa-Mirzę, na mocy danych im pełnomocnictw postanowiony i zawarty został Akt, zawierający się w dziewięciu Artykułach, które słowo w słowo tak brzmią:

W IMIE BOGA WSZECHEMOGĄCEGO.

A r t y k u ł I.

Wysokie Strony umawiające się, pragnąc podać wzajemnie poddanym swoim wszystkie dogodności, wynikające z zobopolnego wolnego handlu, zgodziły się na to, co następuje: Poddani Rossyjscy, opatrzeni w przepisane prawem paszporta, mogą prowadzić handel

po całej przestrzeni Państwa Perskiego, i wolnie wieźdząc ztamtąd do innych Państw sąsiedzkich z Persyją. Na wywzajemnienie czego, dozwala się Perskim poddanym przywozić swoje towary do Rossyi, tak morzem Kaspijskiem, iako i granicą lądową pomiędzy tem Państwem a Persyją, zamieniać je, lub kupować towary na wywóz, używając praw i przywilejów na równi z poddanymi Mocarstw, w naywiększej zostających przyjaźni. W razie śmierci któregokolwiek z poddanych Rossyjskich w Persyi, majątki ich ruchome i nieruchome, iako należące do poddanych Mocarstwa przyjaźnego, będą oddane w całości krewnym ich lub towarzyszom, którzy mają prawo rozrządzać niemi, iak się im podoba. A jeśli się nie okażą sukcesorowie lub towarzysze, tedy Minister lub Konsulowie Rossyjscy wchodzą w rozrządzenie temi majątkami, bez naymniejszey przeszkody ze strony Władz miejscowych.

A r t y k u ł II.

Zawierane przez zobopolnych poddanych w handlowych ich sprawach kontrakty, wexle, poręki i inne akta na piśmie, powinny być zapisane u Konsula Rossyjskiego i Hakima (Sędziego cywilnego), a gdzie nie ma Konsula, tedy u samego Hakima, a żeby w razie sporu między obu stronami można było uczynić należyte poszukiwania, dla sprawiedliwego rozstrzygnięcia. Jeżeli jedna ze dwóch stron, nie będąc opatrzoną w dokumenta na piśmie i zaświadczone, iak wyżej powiedziano, a które mają być obowiązującymi w każdym miejscu sądowem, zaczęły poszukiwać na drugiey, a nie złożyły innych dowodów, prócz świadków, takie poszukiwanie dopuszczonem być nie powinno; chyba, że sam zapozwany prawnem je uzna. Akta, zawierane na osnowie powyższych prawideł, powinni zobopolni poddani święcie

zachowywać, i jeżeli przez uchylenie się od zadosyć uczynienia, uczyniona będzie komukolwiek strata, tedy winowayca obowiązany będzie wynagrodzić ją stosownie. W razie bankructwa kupca Rossyjskiego w Persyi, wierzyciele będą zaspokoieni z pozostałego majątku i pożytków; atoli Rossyjski Minister, Sprawujący interessa, lub Konsul, nie zaniecha, na zapotrzebowanie, dołożyć starania, ażeby się przekonać, czy nie pozostał w Rossyi dłużnikowi podupadłemu swobodny majątek, z któregooby można było zaspokoić wierzycieli. Postanowienia tego artykułu będą nawzajem dopełniane względem poddanych Perskich, handlujących w Rossyi pod opieką praw.

A r t y k u ł III.

Dla dostarczenia handlowi zobopolnych poddanych dogodności, będących przedmiotem dawniejszych traktatów, postanowiono: od towarów, przywożonych do Persyi, lub wywożonych z tego Państwa przez poddanych Rossyjskich, równie od produktów Perskich, przywożonych do Rossyi morzem Kaspijskiem, lub granicą lądową, iak i od towarów Rossyjskich, temiż drogami wywożonych z Cesarstwa przez poddanych Perskich, pobierać cło, iak dawniej, po pięć od sta, raz na zawsze, przy wprowadzaniu lub wyprawdaniu tych towarów, nie pobierając iuż od nich potem żadney opłaty na Komorze celney. Jeżeli Rossyia uzna za potrzebę uczynić względem Komory iakiekolwiek nowe rozporządzenia i ustanowi Taryffy; tedy obowiązue się, opłatę po pięć od sta, wyżey ustanowioną, zachować bez żadnego powiększenia.

A r t y k u ł IV.

Jeżeliby Rossyia lub Persyia znajdowała się w wojnie z iakiemkolwiek Mocarstwem postronnem, tedy do podległych, temu Mo-

carstwu obwodów nie wzbrania się zobopolnym poddanym Stron umawiających się, przewozić swoje towary, przez kraie, wzaiemnie do nich należące.

A r t y k u ł V.

Ponieważ w Persyi, dla zachowujących się w niey zwyczajów, z trudnością cudzoziemiec może nymować dom, miejsca lub składy dogodne na złożenie towarów, dozwala się przeto poddanym Rossyjskim w Persyi, nietylko nymować, ale i na własność nabywać tak domy na swe pomieszkanie, iako też miejsca i składy dla chowania swych towarów. Urzędnicy Rządu Perskiego nie powinni gwałtem wchodzić do tych domów, miejsc lub składów, ale mogą w razie konieczności, prosić o zgodzenie się na Ministra Rossyjskiego, Sprawującego interessa, lub Konsula, którzy wyszlą Urzędnika lub Dragomana, dla znajdowania się przy obeyrzeniu domu lub towarów.

A r t y k u ł VI.

Podobnież Minister lub Sprawujący interessa Jego Cesarskiej Mości. Urzędnicy Poselstwa Rossyjskiego, Konsulowie i Dragomani, nie mając sposobności nabycia kupnem w Persyi, potrzebnych przedmiotów do ich-odzienia, iako też wielu rzeczy nieodbicie potrzebnych do wygod życia, mają prawo wszystkie takie rzeczy, do swego iedyńie użycia, otrzymywać na swój rachunek, bez opłaty cła lub innych opłat. Te goż przywileiu nawzajem używają Ajenci publiczni Nayiaśniejszego Szacha, przebywający w Cesarstwie Rossyjskiem. Poddani Perscy, należący do orszaku Ministra, Sprawującego interessa, lub Konsulów, nieodbicie im potrzebni do usługi, będą używali, w czasie znajdowania się przy nich, opteki ich, na równi z poddanymi Rossyjskimi. Lecz jeżeli którykolwiek z tych poddanych

Perskich, dopuści się występku i będzie podlegał karze, prawami postanowioney, w takim razie Ministeryum Perskie lub Hakim, a w jego niebytności Zwierzchność miejscowa, do której to należeć będzie, bezpośrednio odnosi się do Ministra Rossyjskiego, Sprawującego interessa, lub Konsula, u którego obwiniony znajduje się na usługach, z żądaniem wydania go Sądowi. A jeżeli to żądanie zasadzone będzie na dowodach, przekonujących o wykroczeniu obwinionego, tedy Minister, Sprawujący interessa, lub Konsul, bez żadnego sprzeciwienia się, zadość temu uczyni.

A r t y k u ł VII.

Wszelkie processa i sprawy sporne między poddanymi Rossyjskimi, należą wyłącznie do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia Ministra lub Konsulów Jego Cesarzkiej Mości, zgodnie z prawami i zwyczajami Cesarstwa Rossyjskiego. Do rozpatrzenia ich przychodzi również wszelkie spory i processa między poddanymi Rossyjskimi, a poddanymi drugiego jakiegokolwiek Mocarstwa, w razie przystania na to przez obie strony. Jeśli zaś wynikną spory i procedera między Rossyjskimi i Perskimi poddanymi; tedy te spory i procedera idą do Hakima lub Rządcy, i powinny być rozpatrywane i rozstrzygane nie inaczej, jak w przytomności Dragomana Poselstwa lub Konsulatu. Processa te, raz porządkiem sądowym ukończone, nie mogą być powtórnie wznawiane. Wszakże, gdy okoliczności tego będą rodzaju, że wymagają powtórnego rozpatrzenia, wówczas do tego nie będzie przystępowano, bez uprzedzenia Ministra, Sprawującego interessa, lub Konsula Rossyjskiego, i w takim razie sprawa nie może być rozważana i rozstrzygana nigdzie, prócz tylko w Defter-Chanacie, to jest: Najwyższej Kancelaryi Szacha w Taurysie

lub Teheranie, również w przytomności Dragomana Poselstwa Rossyjskiego lub Konsulatu.

A r t y k u ł VIII.

W razie zabójstwa lub innego kryminalnego występku między poddanymi Rossyjskimi, rozpatrzenie i rozstrzygnięcie sprawy należy wyłącznie do Ministra Rossyjskiego, Sprawującego interessa, lub Konsula, na mocy powierzonej im władzy sądowej w sprawach ich spółziomków. Jeżeli poddany Rossyjski będzie wmieszany z cudzoziemcami do sprawy kryminalnej; nie może on żadnym sposobem być prześladowanym lub kłóconym, bez dowodów należenia jego do występku; ale w tym razie, również jak w owym, kiedy poddany Rossyjski będzie obwiniany o bezpośredni występki, nie mogą sądownictwa miejscowe przystępować do rozpatrzenia i sążenia inaczej jak w przytomności urzędnika wyznaczonego przez Legacyją Rossyjską lub Konsulat. Jeżeli zaś takiego nie będzie w tem miejscu, gdzie popełniony występki; tedy Władze miejscowe obowiązane są przesłać winowaycę tam, gdzie się znajduje Konsul Rossyjski albo Ajent. Zeznania niewinniające lub przekonujące obwinionego, mają być ze wszelką ścisłością zebrane przez Hakima i Sędziego miejscowego, stwierdzone ich podpisem i w tym kształcie przesłane tam, gdzie należy sądzić występki; zeznania te mają służyć w odbywaniu sprawy za fundamentalne dowody; chyba, że obwiniony przekona, iż są fałszywe. Gdy obwiniony zostanie należycie przekonany i wyrok nastąpi, wówczas przestępca ma być wydany Ministrowi, Sprawującemu interessa, lub Konsulowi Jego Cesarzkiej Mości, i przenieść wysłany będzie do Rossyi, dla ukarania, postanowionego prawem.

Artykuł IX.

Wysokie Strony umawiające się będą przestrzegały ścisłego wypełnienia postanowień Aktu niniejszego. Rządcy ich obwodów, Kommendanci, i zobowiązane Władze, nie pozwolą sobie przestąpić tych postanowień pod obawą ciężkiej odpowiedzialności, a nawet oddalenia od obowiązków w razie dwukrotnego, należyście dowiedzionego naruszenia.

Na ten koniec my niżej podpisani Pełnomocnicy Najjaśniejszego Cesarza Wszech Rosyji i Najjaśniejszego Szacha Perskiego, postanowiliśmy i zawarli obięte niniejszym Aktem warunki, jako skutki X. artykułu Traktatu głównego, tegoż dnia zawartego w Turkmanczaju, a które będą miały też moc i działanie, jak gdyby były słowo w słowo wyciągnięte do tego Traktatu,

Na skutek czego, oddzielny ten Akt, we dwóch exemplarzach przez nas został podpisany, stwierdzony herbownemi naszymi pieczęciami i zamieniony.

Zawarty we wsi Turkmanczaju, dnia 10go Lutego, roku od Narodzenia Chrystusa 1828.

Na oryginalne podpisano:

Jan Paszkiewicz.

A. Obrezkow.

Dla tego Nasza, Cesarska Mość, po dostatecznem rozpatrzeniu wyżej wyisnogo Oddzielnego Aktu potwierdziliśmy go i zatwierdziliśmy, a przez to za dobre przyznaliśmy, potwierdzamy, i ratyfikujemy w całem jego brzmieniu, obiecując Cesarzkiem Naszem słowem za Nas i następców Naszych, że wszystko, co w tym oddzielnym Akcie postanowiono, będzie przestrzegane i dopełnianem przez Nas nietykalnie. Na wiadomość, tę Naszą ratyfikacją podpisawszy

własnoręcznie, rozkazaliśmy utwierdzić pieczęcią Naszą Państwa. — Dan w Petersburgu, roku od Narodzenia Chrystusa 1828 Marca 20go dnia, Panowania Naszego roku trzeciego.

MIKOŁAJ.

Z Odessy d. 4 Lutego Kwietnia.

W naszym porcie zaczęła się nowy ruch, i ożywiała się czynności handlowe. Na wojenne potrzeby wiele jest odbytu, podnoszą się także znacznie ceny zboża, sukna, skór i saletry. Zaręczanie okrętów nie zmieniło się, co zdać się okazywać, że nie wiele cenione są siły Turckie, i że krótką będzie wojna. Wiele przewozowych statków najeżdżono dla rządu w porcie naszym i Sebastopolu, które zdają się być do przewozu wojska przeznaczone. Niektórzy wnoszą żąd, iż zamierzona jest wyprawa do mniejszej Azji, którą wspierać będzie Jenerał Paszkiewicz i wielki rzuci posirach pomiędzy Murzułmanami. W wojsku Jenerała Paszkiewicza zasłły wielkie promocyje i otrzymało nagrody. Te ożywiły bardzo zapał wojska południowego i zwiększyły jego niecierpliwość postąpienia przeciw nieprzyjacielowi. Słychać tu, iż Turcy zakładają obóz pod Adrianopolem i podług swojego zwyczaju w dawnych wojnach przyjąć bitwę chcą pod Szumla. Cywilny nasz Gubernator Hr. Pahlen odjedzie ztąd za kilka dni; w przeszłym tygodniu obejrzał wszystkie tutejsze magazyny i okręty, i jak mówią, okazał swoje ukontentowanie z znalezionej w nich dobrego porządku. W Xięztwach Multan i Wołoszczyzny, do których Hr. Pahlen przeznaczony być ma jako Jeneralny Intendent z płacą 16,000 Czerwonych złotych nie znajdzie wojsko nasze żadnego oporu i osadzi obie te prowincyje. Kiedy Cesarz z Peter-

burga do wojska wyedzie, nie ma jeszcze pewności; słyhać, iż Hrabiowie Stroganow, Alexander Benkendorf i Nesselrode towarzyszyć będą J. C. Mci. Ziechać także ma do wojska Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki Xiążę Michał.

Z Paryża d. 21 Kwietnia.

Wczoray niebyło wieczorów u Króla i Xiężny Berry z powodu z zwątpioney choroby Xięcia Rivier, iakoż dziś o godzinie w pół do 9tey zrana skonał. Na miejsce jego jako gubernera Xięcia Bordeaux, przeznaczają Xięcia Polignac, Barona Damas, Xięcia Escars lub Margr. Clermont-Tonnere. (Zmarły Xiążę był początkowo Margrabią de Riviere, urodził się w r. 1765 w Ferté). Podczas rewolucyi uszedł z kraju i zostawał ciągle przy Hrabi Artezji (teraźniejszym Królu Karolu X.) W roku 1804 należał do spisku Pichegru i został dnia 10go Czerwca tegoż roku na śmieć skazany, lecz prośba Cesarzowey Józefiny, Miurata i jego małżonki uratowała mu życie. Od przywrócenia prawego Tronu sprawował kilka wysokich urzędów, wyszedł do godności Xięcia, Dowódcy gwardji Królewskiej i gubernera Xięcia Bordeaux).

Wybrać się mająca liczba popisowych do wojska wynosić ma 100,000 głów, a przydawszy do tego pozostające w domach od 6 lat odwoły, rachując tylko z każdego roku po 25,000, tedy Francya wystawić może najmniej 400,000 ludzi, rachując w to będące już pod bronią 150,000. Zresztą tego nowego urzędzenia przypisać nie należy iakowem związkom z którym bądź Mocarstwem, ale iedynie naturalnemu wypadkowi z zmiany ostatniego Ministeryum.

Gazeta Francyi dziwi się, że Mortemarte nie odjechał jeszcze na swoje poselstwo

do Petersburga, i wnosi zdąd, że Francya ściślejszy teraz łączy się z Anglią.

Dnia 18 b. m. w wieczór o godzinie 11 Minister spraw zagranicznych kazał sobie przynieść z ekspedycyi Nmer 8 i 10 Kuryera Włoskiego, a onegday wydawca tego pisma Giacopo Marini uwiadomiony został, iż te Nra posłane są Prokuratorowi Królewskiemu, dla żądania ukarania za umieszczone w nich artykuły (o polityce Austrii względem Portugalii).

Kardynał Latil i P. Laisne de Villeveque mieli dnia 19 b. m. prywatne posłuchania u J. K. Mci.

Przybył tu Xiążę Rauzan, były nasz Poseł w Portugalii.

„Gabinet Austriacki (wyraża Gazeta *le Messager*) nie odłącza się od Francyi i Anglii co do spraw Portugalii; Mocarstwa, które uznały prawa Don Pedro i tytuł Rejenta Don Miguela, nie mogą nakłonić się do żadnego innego kroku, przez który zmieniony byłby mógł ten porządek rzeczy. Dwory te zachowają na przyszłość taką samą wierność i rzetelność w swoim postępowaniu, i iakikolwiek bądź nastąpi w Portugalii wypadek zawsze będą zgodnie działać, dla utrzymania prawności i spokoyności w Europie.,,

Xiążę Talleyrand i Xiążę Dalberg zakładają do 4 mill. Fr. pretensyi do upadłego Domu kupieckiego Paravey i kompanii. Na kommissarzów dozorczych pozostałości tego domu wyznaczył trybunał handlowy PP. Lafitte i Rothschilda. — Gazeta Codzienna donosi, iż P. Paravey wskoczył w Sekwanę i zwłoki już jego znaleziono.

Jak tylko budowane w Anglii dwa parowe statki nadejdą do Marselii, uda się zaraz Lord Cochran na powrót do Grecyi.

Z Włoch d. 15 Kwietnia.

Xiążę Fryderyk Karol Chrystyan Duński, przybywszy do Rzymu, niedługo zabił i udał się do Neapolu.

Dnia 10 Kwietnia przybył do Liworna Egipski wojenny bryg Bolla Stola w 24ch dniach z Alexandryi; osadzony jest 230 ludźmi, ponieważ zaprowadzić ma do Egiptu zbudowany tu bryg dla Baszy. — Tamże przybył Północno-Amerykański liniowy okręt Delaware o 74 działach, wysadził dnia 10 Kwietnia na ląd syna Lucyiana Bonapartego, Karola Lucyiana z żoną (córka Józefa Bonapartego) i dwoygtem dzieci, a nazajutrz odpłynął.

W Forli czuć się dało dnia 7go b. m. lekkie wstrząśnienie ziemi. Dnia 10 upadł w okolicach Rzymu śnieg, a 11 z południa nastąpił grzmot z wielkim gradem i ulewą, czego oddawna nie pamiętają. — W Florencyi dnia tego w wieczór czuć się także dało trzęsienie ziemi trwające 20 do 22 sekund, w kierunku naprzód od wschodu na zachód, potem od południa na północ, a nakoniec znowu od południa na zachód. Niebo było wypogodzone, na zachodzie tylko gruba mgła okrywała horyzont. W Bononii było tegoż dnia trzęsienie, ale lekkie.

Z Madrytu d. 10 Kwietnia.

Król odwiedzi podług wszelkiego podobieństwa nietylko Nawarrę, ale i prowincye Bazkie i zaledwo tu na swoje imieniny (30 Maja) powróci.

W Pampelunie założone zostały kosztem publicznym szkoły matematyki i rysunków, tudzież początkowe dla dzieci płci obojey. Nauki w szkole matematycznej są bezpłatne, ale w szkole rysunków każdy uczeń płacić miesięcznie musi po 8 realów za oczyszczenie i oświecenie sali.

Od 8 dni dobroczynny deszcz po 8tygodniowej suszy ożywił tu zapragnioną ziemię, przez co spadła nieco cena żyta.

Król mianował 4ch wyższych officerów swej gwardyi dowodcami w miastach Katalońskich. Lubo wojsko inaczey rozłożone zostanie, dostateczna jednak sła pozostanie w Katalonii dla utrzymania spokojności.

Wyłamano prywatne bióro Ministra wojennego i zabrano z niego wiele ważnych papierów. Kilkanaście o tę kradzież podeyrzanych osób zostało już uwięzionych.

Z Kadyxu piszą, iż o odciągnięciu ztąd wojsk Francuzkich nic niesłychać, co zapewne do dalszego czasu odłożonem zostało.

Z Lizbony d. 5 Kwietnia.

(z prywatnego doniesienia.)

Od odciągnięcia Anglików upłynęły już 3 dni, a przecież panuje tu ieszcze spokojność. Niektórzy z deputowanych mieyskich oddalili się z kraju; powszechnie ganią ich postępek, ponieważ nie zachodziło nagłe niebezpieczeństwo. — Wieść o mającem nastąpić ogłoszeniu Królem Don Miguela utrzymuje się. Zapewniają, że już to w wielu mieyscach nastąpiło. Zresztą Xiążę ten mało okazuje się publiczności; ieszcze go w teatrze nie widziano i przejeżdżającego przez miasto.

Dnia 3 b. m. zawięła tu fregata Angielska z pismami do Posła Angielskiego P. Lamb i do rządu naszego. Dnia 4 rozeszła się wieść, że P. Lamb jest ztąd odwołany i nie pozostanie tu jak tylko sprawujący interessa. Podług bliższych doniesień nie iest ta wieść zupełnie płonna. Rzeczony Poseł naganił publiczne postępowanie Don Miguela i z taką żwawością wystąpił przeciw naszemu Ministrem, iż ta nie zdaje się nawet

iego własnemu rządowi podobać. A zatem albo sam, albo Don Miguel zażądał iego odwołania. — Francya zdaie się w terażniejszych okolicznościach grać ważną rolę w Lizbonie, i obu stronnictw zwrócone są oczy na to Mocarstwo. Jeżeliby upadł wpływ Anglików, tedy korzyści handlowe, które posiadają, przeszłyby do rąk Francuzów.

Polityka nie dozwala zapominać o obowiązkach Religii: od trzech dni wypełniane są kościoły od rana do godziny 11 w wieczór modłącemi się, tak iż patrząc na ruch po ulicach, zdawałoby się, iż ludność Lizbony pomnożyła się wezwzórmasób.

Czynności handlowe ustały atoli zupełnie: osoby lękające się czegoś, tak obce, iako i kraiove ukrywają się z pieniędzmi, co wszystko rodzi niepewność względem politycznego stanu rzeczy.

Z Londynu d. 19 Kwietnia.

N. Król Jmość mianował P. Fox, dotychczasowego sekretarza poselstwa w Neapolu, pełnomocnym swoim Ministrem przy połączonych prowincjach rzeki Plat.

Dnia 17 Xiążę Leeds i P. Clinton mieli posłuchania u J. K. Mci.

Xiążę Esterhazy, Poseł Austriacki, miał wczoraj naradę z Xięciem Wellington. Tegoż dnia o godzinie 4 z południa przybył goniec z Petersburga z pismem do Posła Rossyjskiego. Do Ministerstw naszych nadeszły także pisma z różnych części świata.

Z Oporto mamy doniesienia do 6 Kwietnia, podług których panowała tam zupełna spokoynosc. — Wychodzące w Lizbonie pod bezpośrednią opieką rządu pismo *Trombeta final* zawiera wielką pochwałę zniesionej i przywrócić się w krótkce mającej Inkwizycyi.

G zeta *Morning Herald* tak wystawia sprawę Portugalii: Wyprawa nasza kosztowa-

ła milion funtów szterlingów, a wypadkiem iey jest, że stosunki nasze pogorszyły się w Portugalii; Infantowi Don Miguel nie należało ufać; przybycie iego do Lizbony było hasłem do zwalenia konstytucyi; teraz, gdy woyska nasze ztamtąd ustąpiły, należy nam tylko baczyć, abyśmy pozostali neutralnemi i inne Mocarstwa do tego skłonili.

Patryarcha Grecki, iak Gazeta Hamburgska *Bersentste* donosi, dopełniwszy zlecenia Sułtana, które skutku nie wzięło, rzucił kłatwę na Hr. Capodistrias i wszystkie członki rządu Greckiego.

Ważny przez P. Gall proponowany w Edinburgu sposób nauczania ślepych czytać i pisać, zaczęta ściągac na siebie powszechną uwagę. Wyznaczona przez Edynburski Uniwersytet kommissyia z professorów, zdała niedawno nader korzystny raport o xiążce P. Gall dla czytania ślepych i o sposobie uczenia ich pisania. P. Gall nie przyjął żadnych składek na urządzenie drukarni dla ślepych, gdyż spodziewa się, iż znajdzie dostateczny fundusz z przedaży Ewangelii S. Jana, którą na ten cel wydrukować kazał.

Z nowego doniesienia o handlu zbożowym P. Jakób, okazuje się, iż podług iego wyrachowania ludność Europy zwiększyła się od powszechnego pokoia o 28 do 29 mil. ludzi.

Odebrano tu listy z Vera-Cruz przez Nowyork do 25 Lutego, lecz te nie zawierają nic nowego. — Cesarz Brazylijski, lubo cała iego Rada stanu jest za pokojem, obstaie uporczywie przy swoich warunkach.

Mówią, iż Pani Catalani, która znajduje się teraz w Paryżu, podjęła się za 600 funtów szterlingów pojechać na muzykalną akademię do Jorku.

DODATEK

DO N^{ro} 37.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 7 MAJA 1828 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzina	Barometr reduk: na 0°	Termom: Wyż: Nizsz: Wielk: Ciepł:	Wigre	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Maja god: 7	cali lin: 27 5, 631	stopnie: + 4. 3	stop: 83	Połud: Za. mocny	Pogoda z chmur:	o g. 9 deszcz.
12	" 5, 812	+ 7. 8	71	" "	Pochmurno	
3. 3	" 5, 977	+ 8. 7	68	" "	Chmury	
9	" 5, 847	+ 4. 1	87	" słaby	" "	
7	27 5, 519	+ 4. 7	85	Połud: Za. słaby	Chmury	o g. 10 deszcz z grad:
4. 12	" 5, 504	+ 6. 2	78	Północny mocny	Pochmurno	Deszcz.
3	" 4, 940	+ 11. 0	67	Połud: Za. słaby	Chmury	
9	" 4, 770	+ 5. 1	85	Północny słaby	Pogoda	
7	27 4, 500	+ 5. 8	85	Połud: Ws. słaby	Pochmurno	Deszcz.
5. 12	" 3, 722	+ 12. 5	70	Wschodni mocny	Chmury	
3	" 3, 397	+ 13. 0	67	" "	Pochmurno	
9	" 2, 956	+ 8. 0	83	" średni	Pogoda z chmur:	

J. Steczkowski, Z. A. O.

Od granic Tureckich d. 12 Kwietnia.

Wielkorządca Bośni, Abdurrahman Basza, zgromadził w okolicach Zwornika, Kladanu, Vissegerad i Sarajevo 12,000 woyska, które wyruszyło do Bereska (upałisadowanego miejsca na prawym brzegu Sawy) z kądem udać się ma na 44 przewozowych statkach do Belgradu i Szabaczu. Mahometañscy Bośniacy uważają to poruszenie jako środek przezorności względem Serwii, a inni przeznaczają te woyska do Multan i Wołoszczyzny.

Podług listu z Zante pod dniem 2 Kwietnia Ibrahim Basza wcaził część woysk swoich na przybyłą z Alexandryi eskadrę; lecz ta nie czyniła jeszcze żadnego przygotowania do odpłynienia.

List z Sjambru pod dniem 27 Marca donosi co następuje: "Wczoraj odebrała Porta urzędową drogą wiadomość o postanowieniu Cesarza Rossyi postania woysk swoich przeciw kraiom Tureckim, dla nyzyskania zadosyć uczynienia za doznane od Porty u-

szkodzenia. Wielki Wezyr podjął się uwiadomić o tem Sułtana i uczynić mu przełożenia o położeniu państwa, ażeby w krytyczney tej chwili przedsięwzięte być mogły zawczasu środki do ratowania kraiu. Sułtan słuchać miał spokojnie udzielen Wezyra, co zdaie się okazać, że postanowienie Dworu Rossyyskiego nie było już dla niego obcem. "Tak więc musimy walczyć", miał odpowiedzieć. Ministeryum nie zdaie się iednak być tak spokojnem iak Monarcha i nie ukrywa swey boiaźni względem przyszłości. Do dnia dzisiejszego nie zebrał się ieszcze Dywan i nie jest ieszcze zapowiedziany; rozmowy iednak Magnatów, którzy iedni z drugimi szukaia spotkania, gdyż niema tu zwyczaju odwiedzania się nawzajem, jest poprzednikiem wielkich politycznych zdarzeń i rychłego zwołania Dywanu. Wielki Wezyr ndać się wkrótce ma do woyska do Adryjanopola, nad którem obeymie dowodztwo. Czyli Sułtan uda się do woyska ieszcze niema pewności. Względem oznaczenia dowodcy nad zgromadziacem się pod Erzerum woyskiem, zdaie się zachodzić nieiaka trudność, gdyż ten punkt większą ściaga uwagę Porty, niżeli granica Dunaiu, z powodu, że woysko Rossyyskie nie jest w Persyi zatrudnione i większa część tamsznych podłanych Tureckich są iako Chrześcianie Rossyi przychylnemi, a zatem działania Tureckiego wschodniego woyska doznać mogą wielkich przeszkód. Woyska Tureckie w Europie znajduia się powiększay części w okolicach stolicy i wynosić mogą do 80,000 ludzi. Pod Adryjanopolem, gdzie zbierze się woysko, niema się w tej chwili znajdować iak 30,000 ludzi. „

Dostrzegacz Austryiacki z dnia 24 Kwietnia zawiera następuiające doniesienia z Grecyi:

Z Zante d. 31 Marca 1828.

"Podług doniesień z Modon od kilku dni krąży w wodach między Modon, Navarino i Koron kilkanaście Angielskich i Francuzkich okrętów wojennych, w celu, iak się zdaie, odczerznięcia wszelkiego dowozu żywności do tych portów, dla zmuszenia Ibrahima Baszy, który niema już mieć iak na trzy miesiące żywności do opuszczenia Morei i powrócenia do Egiptu. Mimo tego zamknięcia udało się iednak Egipskiemu brygowi, wiozacemu z Suda 600 worów maki, dnia 23 b. m. zawinąć do Modon. Naza jutrz dwie galery, przybyłe także z Suda z żywnością usiłowały do portu Modon zawinąć, lecz zostały od Francuzkiej fregaty, iak mówia, wystrzałami z dział odparte i popłynęły ku Koron. Dnia 27 wyładowany mąką Turecki okręt, który Ibrahim Basza oddawna do Albanii po żywność wysłał, zawinął do Navarino, a w nocy z dnia 27 na 28. obie powyższe galery, uszedłszy bacności zamykaiących okrętów, weszły do Modon. Trzema dniami pierwey dnia 25 Marca Egipska galera przybyła z Prevesy z gońcem Tureckim z Stambułu do Modon z piśmem do Ibrahima Baszy. Od tego czasu ostrzone znacznie zostało zamknięcie trzech południowych Grecyi portów, zostaiących w posiadłości Egipcyanów; wczoray i onegday odparła zamykaiąca eskadra, do której przyłączyło się kilka statków Greckich, kilkanaście kupieckich okrętów wiozących do Modon i Navarino żywności. „

Z Zante d. 1 Kwietnia.

"Wczoray przybyły na tuteyszą przystań dwa brygi Greckie i galera, wszystkie z wywieszoną banderą Grecką. Viceadmiral Sachtura, którego bandera powiewała na iednym z brygów, wysiadł na ląd i prosił Angielskiego Rezydenta o pozwolenie dwiema

młodym Grekom, którzy mają być za granicą edukowanymi, odbycia kwarantanny w tubeyszym lazarecie, co dozwolonem została, poczem te trzy okręty udały się w dalszą drogę do Dragomestre, dokąd wiozły 3 do 400 Greckich żołnierzy i żywność. Znany Grecki Kapitan, Jerzy Yarnachioty, który w czasie terażniejszej rewolucyney wojny służył przemiany Grekom i Turkom, i w ostatnim czasie bawił pod Prevesą, przeszedł znowu z swoimi stronnikami do stojących pod Dragomestre Greków, do których przyłączył się także niedawno z 200 ludzi Chrysanthos Sissini, (brat pojmanego przez Ibrahima Baszę przy opanowaniu zamku Tornese) Michała Sissini.

„W tej chwili dowiedzieliśmy się z pewnością, że 4 Greckie okręty, dwa brygi i dwie galery przybyły przed Navarino, dla zamykania tego portu wspólnie z Angielskimi i Francuzkimi wojennymi okrętami.”

Z Zante d. 5 Kwietnia,

„W obozie wojska Egipskiego pod Modon, a mianowicie w oddziale 4go i 10 pułku, pokazało się morowe powietrze, na które dnia 30 Marca kilkunastu żołnierzy umarło. Ibrahim Basza rozkazał zamknąć obóz obu tych pułków i poddać ich pod kwarantannę, aby przynajmniej zapobiedz dalszemu szerzeniu się zarazy. W twierdzach Navarino, Modon i Koron jest dobry stan zdrowia.

„Dnia 31 Marca przybył do Modon z Smirny, Eginy i Poros Ces. Austriacki wojenny bryg Veneto pod rozkazami Majora Zimburg, wraz z Ces. Austriacką kupiecką galera, która przywiozła 102 Arabów, którzy za pośrednictwem Ces. Austriackiego dowódcy eskadry w Lewancie z niewoli Greckiej za takż liczbę Greków w niewoli Turckiej będących wymienionemi zostali. Ces. Austriacki Major Prokesch, który w tej sprawie udał się na początku Marca do Eginy i Poros, znajdował się na brygu Veneto,

W wodach Navarino, Modon i Koron znajdowały się w dniu 31 Marca następujące wojenne okręty: Angielskie: 1 liniowy okręt, 1 korweta, 2 brygi, 1 galera; Francuzkie: 1 fregata; Greckie: 2 brygi i 2 gale-

ry. — Ibrahim Basza oświadczył miał: że jeżeli przez zamknięcie w jego mocy łączących portów odcięty mu zostanie wszelki dowóz żywności, tedy zmuszony zostanie przez postąpienie w głąb kraju przysposobić sobie żywność.”

TEATR NARODOWY.

W przyszłą Sobotę, to jest dnia 10 Maja na Benefis Walentego Szlagóskiego, Dyrektora Orkiestry Teatru Krakowskiego, dane będzie nowe nigdy tu nie grane Wielkie Historyczne Drama w 3 aktach, z Francuzkiego PP. Leblanc i Paccard na język Oczysty przełożone: *Eleonora de Lusignan*, czyli *Tryumf Cnoty nad Zbrodnią*. — Poczem nastąpi bardzo zabawna Komedya w 4 aktach: *Dom do Sprzedania*. — Między aktami odegrane będą przez Orkiestrę celniejszych Utwory Rossiniego.

UWIADOMIENIE.

Podpisany podaje z najumięszną prośbą do powszechney wiadomości: ażeby nikt bez jego własnego podpisu lub wiary godnego upoważnienia nie bez zapłaty na jego rachunek nie wydawał i nie kredytował.

W Krakowie dnia 1go Maja 1828 roku.

Kr. Pruskiej Poczty Dyrektor
Dollega,

Dnia 5 i 6 Maja 1828 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu
w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	14 15	13 —	12 —	10 —
— Żyta	12 18	12 15	12 —	10 15
— Jęczmienia	12 —	10 —	9 —	8 15
— Grochu	18 —	17 —	16 —	—
— Owsa	7 15	7 12	7 —	—
— Jagieł	22 —	21 15	19 —	—
— Rzepaku	—	—	—	—

LOERYIA KRAIOWA.

W 293 Ciągnięciu dnia 7go Maja 1828 roku w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numery następujące:

34. 59. 36. 60. 12.

Przyszłe 294 Ciągnięcie dnia 14go Maja 1828 r. przypada.

DONIESIENIA.

W dniu 9 Maja r. b. 1828 o godzinie 9 ranney w Rynku głównym M. W. Krakowa Gmachu Sukiennicach w drodze Ekekcuyi Sądowej odbędzie się publiczna Licytacya Chustek kolorowych, płocien w sztukach, dymek podobnież różnego gatunku w sztukach, filiżanek marmurkowych, czayników, solniczek, wazonów marmurowych, imbryczków, i fajerek do kwiatków, zaś późniey po odbytey tey licytacyi sprzedawane będą tabakierka srebrna, pierścionki złote, koralików nitok dwie; chęć zateu licytować mających podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 3go Maja 1828 roku.

Teodor Jaworski, K. S.

Wieś Wola Więclawska z Folwarkiem Firlejów, w Królestwie Polskiem, Obwodzie Miechowskim, na samem pograniczu Obwodu Wolnego Miasta Krakowa, przy Kómorze Wilczkowie położona; test z wolney ręki za papiery kredytowe lub za gotowe pieniądze (pod korzystnymi dla Kupującego warunkami) do sprzedania. Bliskość Miasta Wolnego Krakowa, i iko też i drogi murowaney Chausee; gościeniec główny Warszawski przerzynający Folwark teyże wsi Firlejów (którędy droga prowadzona dzisiay od Krakowa do Michałowic, nie zawodnie poydzie na Słomniki do Warszawy, i wkrótce przedsięwzięta zostanie), Karczma na temże gościńcu dziś znajduiąca się, iako też i druga stawiać się mająca (obydwie zaś znaczną propinacyią w widoku przedstawić mogące); położenie zabudowań Dworskich wygodnych i porządnych, w miejscu bardzo przyjemnem; dostateczność gruntowey pańszczyzny pieszey; gatunek gleby uzdatnionej pod Żyto, a nawet mieszcami pod Pszenicę; kilkadziesiąt morgów młodocianego lasu, wszelkiego rodzaju; dostatek paszy letney dla Owiec, a nawet i rogatego bydła, ogół powierzchni obydwóch Folwarków przez przysięgłego Jeometrę wymierzonych do 700 morgów dochodzący; przywizana do Inwentarza partya Owiec prawdziwych Merynosów, iako też i partya naypiękniejszego drzewa grubego na pniu stojącego, o milę w obcym lesie do wyrębu na kilka lat zakupionego; są to szczegóły które posłużyć mogą na prędce do dania pierwszego rysu teyże Wsi. Bliższa wiadomość w Redakcyi Gazety Krakowskiej.

Na żądanie Abrahama Kasprzyka o ogłoszenie za umarłego brata iego Tyburcyusza Kasprzyk, urodzonego w Sosnitz przy Gliwicach (Gleiwitz) w Pruskim wyższym Szląsku, który w roku 1793 będąc żołnierzem w Kr. Pruskim pułku grenadyerów Lütwitza, podczas insurekcyi Polskiej w Krakowie stojącym, tamże zachorował, i zapewne umarł. Aże część macierzyńskiego majątku z roli włościańskiej spada na niego; przeto wzywa się lub iego niewiadomi dziedzice i spadkobiercy niniejszym publicznym Edyktem, aby w przeciągu 9 miesięcy, a naypóźniey w oznaczonym na 15 Stycznia 1829 o godzinie 9 zrana terminie do tuteyszey Kancelaryi sądowey zgłosili się i dalszego postanowienia oczekiwali. W przypadku zaś niezgłoszenia się wzmiankowany wyżej Tyburcyusz Kasprzyk będzie za umarłego ogłoszony, a spadający na nie, o majątek naybliższym krewnym przyznany.

W Gliwicach dnia 1go Kwietnia 1828 roku.

Z Sądu Państwa Zabrze w Cyrkule Bytomskim w wyższym Pruskim Szląsku.

Glatzel, Justycyaryusz.

Z strony podpisanego Sądu córka zginionego Muszkietera Jana Albrecht, Joanna Zofia Albrecht, która od roku 1796 z Bielska, w części Austriackiego Szląska, z ostatniey wiadomego iey pobytu oddaliła się, i od tego czasu aż do dnia dzisieyszego, mimo wywiadywań, nie można było żidney o iey życiu lub pobycie powziąć wiadomości, na wniosek Pana tuteyszego Komissarza sprawiedliwości Scholtz, wzywa się niniejszym publicznym Edyktem, równie iak niewiadomi iey potomkowie, dziedzice lub spadkobiercy: ażeby t.ż lub iey dziedzice w przeciągu 9 miesięcy, a naypóźniey w dniu 4 Listopada 1828 r. o godz. 9 zrana iako prekluzyynym terminie osobiście lub na piśmie zgłosili się do wyznaczonego Deputowanego Pana Assessora Beer w Sądzie tuteyszym lub do Registratury sądowey, i dalszego postanowienia oczekiwali; w przeciwnym zaś razie oczekiwać mają: że zginiona Albrecht będzie za umarłą deklarowana, a spadający na nią majątek tym krewnym przysądzony zostanie, którym po iey śmierci z prawa się przynależny.

W Neisse dnia 7 Stycznia 1828 r.

Królewsko-Pruski Sąd Xięstwa Neisse.